

Скарбничка

Дитяча газета

1 червня — День захисту дітей

Дорогі хлопчики та дівчатка, нехай ваше дитинство буде радісним та щасливим, нехай над вами буде мирне небо! Бажаємо, щоб новий день відкривав перед вами нові можливості, успіхів вам у навчанні та здійснення мрій! Частіше усміхайтесь, творіть добро, плекайте у сердечках любов до інших!

Подаруйте своїм однокласникам, друзям чи сусідам газету «Скарбничка» чи дитячий журнал «Дружболандія», допоможіть їм пізнавати світ та радіти життю разом із дитячою періодикою. Дорогі дорослі, посприйте тому, щоб «Скарбничка» та «Дружболандія» завітали в дитячі оселі.

Редакція видавництва.

Нам пишуть

«Скарбничка» запрошує друзів

Дитяча газета «Скарбничка» є дуже цінним за-
собом інформації для дітей. Саме її презентацію
організували мешканці міста Буча за участю студентів
УПІ. Презентація проходила у вигляді захопливої про-
грами «Скарбничка» запрошує друзів».

Всіх учасників програми привітали веселим музич-
ним виступом «сестрички-скарбнички». А потім всім
запропонували мандрівку сторінками газети «Скарб-
ничка». Було організовано багато секцій, де дітки (від
дошкільнят до старшокласників) могли ознайомитися з
рубриками газети. Зокрема секції вивчення англійської
мови, малювання, розгадування кросвордів, загадок,
проходження лабіринтів, оригамі та інші.

Також у гості до «Скарбнички» завітав хом'ячок До-
брячок, який допомагав звеселяти діток.

Панувала атмосфера дружби, взаєморозуміння,
довіри та взаємодопомоги як у організаторів, так і в її
учасників.

Керівництво центрального будинку міста Гостомель
активно підтримало проведення цієї програми, було

вдячним за те, що дітям Гостомеля було подароване
таке чудове свято!

У програмі взяло участь близько 80 дітей та 30
батьків. Після програми була організована акційна
підписка на газету на 6 місяців. Діти залишали контур
своїх рук на великих ватманах паперу та вписували
туди свої адреси. Усього залишено більше 60 адрес
дітей, котрі бажають отримувати газету.

Слава Богу за цей захід, адже дуже важливо ще з
дитинства усвідомити: яким ти будеш завтра, залежить
від того, що ти вибрав сьогодні.

Підтримаймо вогонь любові в серцях інших. І
так, як на Небесах не буває сигналу «зайнято», так і
ми відкриваймося для потреб інших. І життя набуде
яскравіших кольорів!

Пахній Анастасія,
студентка УПІ, учасник команди організаторів.
Штанько Людмила,
викладач Українського гуманітарного інституту.

Порятунок сестри

Пригоди шукачів

Літня пригода

Канарський в'юрок

Веселый English

Про лінь

Умілі руки

3

4

7

8

9

10

12

Я, Скарбничка, вас вітаю!

І до свята закликаю!

Ви прийдіть до мене, діти,

Разом будемо радіти.

Будем гратися, співати

Та малюнки малювати.

Спробуєм кросворд вгадати

І картинку розпізнати.

З моїм другом Добрячком

Вчитись будемо разом.

Завітайте, завітайте,

Любі друзі, поспішайте!

Не втрачайте час даремно,

Час веселий, час приємний!

contact@hopechannel.info, www.hopechannel.info

Как Даник справился с заданием

2

Чесний Авраам

5

Канікули

11

Опустел до осени
Школьный коридор...
Вдаль умытый росами
Нас зовет простор –
Летний луг с ромашками,
Озеро и лес,
С птицами, с букашками,
С синевой небес.
Слава Богу! Рады мы
Лету и теплу,
И труду с наградами
Вкусными к столу.

Ольга Бокова

Сосчитай,
сколько
летает
бабочек?

На каждой группе листиков
сидят божьи коровки.
Сосчитай точки на их спинке
и запиши ответ.

Загадки

Вместе по двору гуляют.
С земли зерна подбирают,
А опасность вдруг узрят —
К маме под крыло летят.
Ну, скажите мне, ребята,
Это желтые _____

(елышчч)

Валерій Хомський

На спине людей катает,
Хоботом себя купает,
Пьет и пищу добывает.
Весит больше пяти тонн,
Потому что это _____

(ноуо)

Как Даник справился с заданием

Ура! Каникулы! Вчера учительница сказала всем первоклассникам, что они уже больше не будут так называться, потому что перешли во второй класс. И целых три месяца будут отдыхать. Кто-то поедет в село к бабушкам и дедушкам, кто-то поедет с родителями на море, когда у них будет отпуск, а кто-то — в детский лагерь. А пока в школе организовали городской лагерь для детей, родителям которых нужно еще работать целый месяц или два до отпуска, чтобы дети не сидели сами дома без присмотра.

У Даника бабушка с дедушкой жили в одном городе с ними, к тому же они еще ходили на работу, как мама и папа. Родители Даника решили воспользоваться такой возможностью и предложили Данику посещать этот летний школьный лагерь.

В первый же день лагерной смены учительница объявила ребятам, что завтра они поедут за город к реке. Ребята очень обрадовались и с нетерпением ждали поездки. Все взяли с собой бутерброды и фрукты, каждый прихватил любимую игрушку. А Даник взял с собой свое увеличительное стекло.

Ах, как хорошо было у реки! Погода стояла просто замечательная, вода в реке уже успела хорошо прогреться. Правда, долго купаться им не разрешали, и в воду они заходили не все сразу, а группами, по очереди, чтобы двум учительницам было удобнее за ними в воде наблюдать. Но это не мешало детям веселиться и играть.

После обеда, который всем показался удивительно вкусным и желанным, одна из учительниц попросила детей спокойно посидеть после еды. А чтобы это легче

было сделать маленьким непоседам, она дала им задание.

— Ребята, — сказала учительница, — оглянитесь вокруг и попробуйте придумать или вспомнить историю, которая бы описывала какой-нибудь предмет, находящийся в поле вашего зрения.

Ребята были не очень-то рады такому повороту дела. Им хотелось резвиться, бегать, купаться, строить башни на берегу. Но порядок есть порядок — им нужно было немного посидеть после обеда, как сказала учительница, и отдохнуть от солнца. Хотя тень от прибрежных деревьев не была очень густой, но все же она давала отдых от припекающих солнечных лучей.

Даник вспомнил о своем увеличительном стекле, достал его и решил посмотреть на траву прямо перед собой.

— Вот это да! — неожиданно восторженно выкрикнул Даник. Ребята сразу же собрались вокруг него. — Да это же настоящая жемчужина!

Жемчужиной оказалась обыкновенная росинка, чудом сохранившаяся с утра. Возможно, солнышко не попадало на нее до этого момента, когда Даник на правил на травку свое увеличительное стекло и увидел росинку, переливающуюся всеми лучами радуги.

Пока друзья Даника пытались понять, что же так восхитило их друга в обыкновенной траве, мальчик вдруг вспомнил замечательную историю, которую недавно он с родителями прочитал в Библии.

— А можно, я уже расскажу? — неожиданно для всех Даник поднял руку. — Я хочу рассказать историю о жемчужине.

Две учительницы и тридцать пять мальчиков и девочек внимательно слушали Даника.

— Давным-давно жил очень богатый купец. Он ездил по разным городам и странам. Покупал товар в одном месте и продавал в другом. И где бы он ни был, внимательно осматривал все товары на рынках, как будто искал что-то особенное. И вот однажды он нашел то, что хотел. Это была драгоценная жемчужина, очень-очень дорогая. Он попросил продавца приберечь для него эту жемчужину, а сам поехал в свой город, продал все, что имел. Для чего? Для того, чтобы купить эту драгоценную жемчужину.

Тут ребята зашумели. Все начали высказывать свое мнение. Кто хвалил купца из рассказа Даника, кто смеялся над его глупым поступком. Но одна из учительниц громко хлопнула несколько раз в ладоши, подавая детям знак, чтобы они утихли.

— Спасибо, Даник, за историю. Она имеет очень глубокий смысл, ребята. У каждого из нас должна быть в жизни очень важная цель. И когда мы научимся дорожить своей целью так, как этот купец из рассказа Даника, мы обязательно ее достигнем.

Слушая учительницу, Даник вспомнил папины слова: «Пусть добрый Бог будет для нас драгоценной жемчужиной. Будем дорожить всем, что связано с Богом. Потому что каждый из нас для Него — тоже драгоценная жемчужина. Для нас Он ничего не жалует, даже Самого Себя!»

Золоте правило

Рано утром, до зари
С папой мы проснулись,
Взяли снасти, фонари,
В сапоги обулись.

На рыбалку в первый раз
Ночью с ним иду я,
Не свожу с тропинки глаз,
Луг и лес минуя.

Вот и речка. Ключ в замок —
Лодка на свободе.
— Обещает быть денек
Этот жарким, вроде, —

Молвит папа, взяв весло, —
Будет клев хороший,
Нам, сыночек, повезло, —
Нашей маме тоже.

Правда, папа угадал,
Карасей так много
Я ни разу не видал!
Вот назад дорога.

Рыбы я домой несу
Полное ведерко.
Ищет солнышко росу,
С неба глядя зорко.

Ольга Бокова

Задача

Поставь цифру возле цветной пары кругов, которая соответствует изображению

1 	2 	
3 	4 	
5 	6 	

Логика

Найди лишний предмет и объясни почему

Порятунок сестри

Хлопчик, про якого ми вам розповімо, був маленький на зріст, він не міг швидко бігати. Йому було лише п'ять років.

Деякі області Австралії чудово підходять для розведення корів. Для збільшення кількості рогатої худоби в господарстві потрібні і бики. Одного придбав і батько хлопчика, про якого йде мова.

«Він дуже норовливий, — попередив батько родину. — Будьте з ним дуже обережними. Тримайтеся від нього подалі!»

Хлопчик подивився на тварину, яка вражала своїми розмірами, і погодився подумки, що краще до бика близько не підходити.

Через декілька днів, коли корів вели, щоб подоїти, хлопчик зауважив: бик, котрого нещодавно купили, опустив свою голову і направився до сараю. А біля сараю гралася сестричка хлопчика Емілія. Батько був

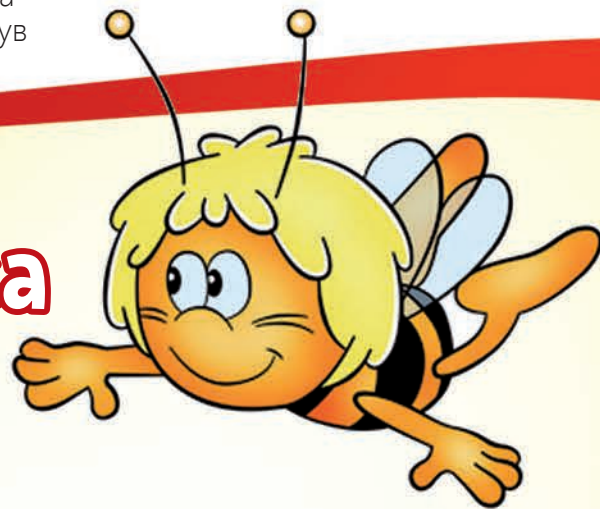
надто далеко і допомогти не міг. Емілію потрібно було рятувати. Хлопчик побіг до сестрички і спробував її підняти, проте сили забракло. Бик досить швидко наблизився. Хлопчина підхопив свою сестричку і спробував тягнути. Це йому вдалося. Хлопчик тягнув сестричку, доки не ослаб. А сестричці не сподобалося, що їй не дали можливості догратися, і вона почала опиратися. Вона не бачила, що бик мчав з великою швидкістю, опустивши роги.

З останніх сил хлопчик затягнув дівчинку в сарай через бокові двері і зачинив їх у той момент, коли бик промчав повз сарай. Здається, здригнулася земля.

Сестричка була врятована. У хлопчика тремтіли руки, але він був дуже радий, що зробив добру справу!

Бджілка

В одному вулику разом зі своєю сім'єю жила бджілка Майя. Вона була особливою. Їй притаманні були доброзичливість та велика працьовитість. Якщо хтось і потребував допомоги, то він знав, до кого можна звернутися.

Та ось одного разу у вулику сталося нещастя: бджілка Майя зникла, невідомо куди. Усі її шукали, та дарма. Друзі, родичі кликали її на ім'я, але відповіді не було. Так у пошуках пройшли довгі два дні... Але раптом третього дня рано-вранці матуся-бджілка почула шелест біля домівки. «Піду, подивлюся, що трапилось», — сказала вона. Та коли відчинила дверцята, то побачила свою улюблену донечку, яка мала дуже стомлений вигляд.

Усі прокинулися, рух у вулику пожвавився. І Майя почала розповідати, що два дні тому вона почула дивні звуки за своєю спинкою і, озирнувшись, побачила коника-стрибунця, який заплутався у травичці і пора-

нив собі лапку. І, звикнувши допомагати, вона не змогла залишити незнайомця в біді. Спочатку Майя визволила його лапки, потім, знайшовши лікувальні трави, обробила ранки. Вже стемніло й було холодно. Отже, вкрившись листочками, вони лягли відпочити. Вранці друзі вирушили до Стрибунця додому. Майя допомагала йому, докладно всім зусиль, адже він не мав ще достатньо сил. Та ось вони прибули на місце призначення. Починало сутеніти, тому бджілка, попрощавшись, полетіла до свого вулика.

Таким чином, допомагаючи, Майя знайшла собі вірного друга. А рідні нагородили її короною-титолом, на якій були написані такі слова: «Найкращій помічниці Майї».

Тож давайте і ми, любі друзі, будемо відкриті для потреб інших, щоб наше життя мало високе призначення допомагати іншим! І лише тоді ми зможемо бути по-справжньому щасливими!

Буквочки

Задание 1

Раскрась квадраты с гласными буквами синим цветом, а с согласными — красным.

К	У	А	Н	В	З
	Г				
И		Ш		О	Я
				Ф	Ж
				Т	Ю

Задание 2

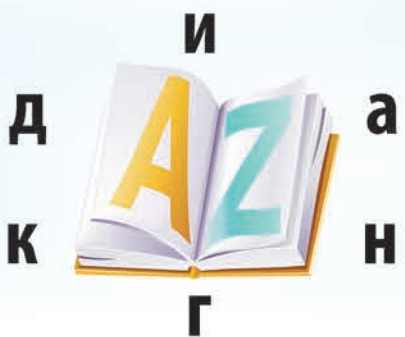
Найди вторую половинку сердечка. У тебя должно получиться слово.

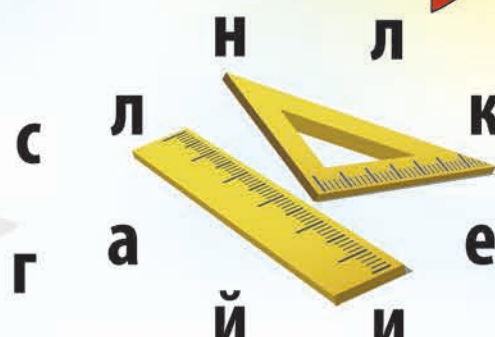
Нарисуй то, что у тебя получилось.

Задание 3

Собери из букв слова.

Выпиши лишние буквы:

Нарисуй то, что у тебя получилось.

Задание 4

Найди общую букву:

ы	п	л	е	н	о	к	р	ы	ж	о	в	н	и	к
а							а							
	е	т	у	х				е	д	и	с	к	а	
л							т							
	г	у	а	р				г	у	р	е	ц		
							ш							
							к							
								р	б	у	з			

Задание 5

Найди 25 слов в цепочке. Подсказка: все слова состоят из трех букв.

ДЫМАКИТИРОТОМИРИСЫНОСАДОМИГУЛОБОКОТОКОМЫСОКОЛОМУЛАК

Чесний Авраам

Так сталося, що родина цього хлопчика жила в лісових нетрях й не мала майже ніякого майна. Коли прийшов час навчатися грамоти, в Авраама не виявилося ні паперу, ні чорнил. Він навчався писати, виводячи вуглиною літери на дерев'яній лопаті.

Підрісши, Авраам знайшов роботу в місцевій крамниці, яка знаходилася поблизу. Спочатку він допомагав розвантажувати товари, а потім, коли господар помітив його старанність, хлопцю почали доручати більш відповідальну роботу. Невдовзі Аврааму довірили й касу.

І ось одного разу, підраховуючи наприкінці дня гроші, він виявив, що в касі грошей більше, ніж мало бути. Авраам почав пригадувати всіх покупців, кількість і вартість покупок. Нарешті він здогадався, як усе сталося: одна старенька жінка забула взяти здачу, а тут підійшов наступний покупець і відволік Авраама.

Імовірно, серед хлопчиків або юнаків знайшлися б такі, хто зрадив би знахідці. На забуті іншою людиною гроші можна щось собі купити. Адже ж не крадіжка — забув хтось гроші і все... Але Авраам, який хоч і виховувався в бідності, був чесним. Його батьки були віруючі люди, і цю віру вони передали і своєму синові.

Авраам відразу, незважаючи на негоду, пішов до старенької жінки, котра залишила в магазині свої гроші. На щастя, він знав, де вона живе. Як жінка зраділа! Зраділа поверненню грошей, адже була бідною. Але ще більше вона була вражена ЧЕСНІСТЮ Авраама.

Багато людей дізналися про вчинок Авраама, чутки про нього поширилися дуже швидко. І з того часу його так і називали: «Чесний Авраам».

А коли хлопець виріс і змужнів, то став президентом Сполучених Штатів Америки — Авраамом Лінкольном, якого поважав увесь світ.

Нічна битва

Марк подорожував вгору та вниз по річці Амазонці, продаючи християнські книги в селах, повз котрі пропливав. Уночі чоловік знаходив тихе місце біля берега, прив'язував свій човен до дерева і засинав серед приглушених звуків джунглів.

Якось рано-вранці чоловік виявив, що прив'язав свій човен до дуже небезпечного дерева. Небезпека крилася в мешканцях дерева, і безпечність могла коштувати йому життя. Укус червоної мурахи обпікає, неначе полум'я. Якщо досить велика кількість цих великих комах вкусить людину, вона може померти.

Коли Марк задрімав під деревом вночі, армія червоних мурах вирушила вниз по мотузці в напрямку до чоловіка.

У той момент подув вітер, і човен іншою своєю частиною прихилився до другого дерева. Чоловік і не помітив, що дерево слугувало притулком для колонії чорних мурах. Ще одна армія мурах вирушила вниз по гілці, забралася до човна і зустрілася з армією червоних мурах — декілька метрів від голови Марка.

Усю ніч тривала беззвучна боротьба. На світанку, коли Марк прокинувся, він побачив, що його човен був полем битви і на ньому безліч мертвих червоних мурах. А чорні мурахи перемогли суперників і прогнали червону армію з човна по мотузці до їхнього власного дерева.

Господь посилає спасіння від будь-якого ворога.

Соедини по точкам и раскрась

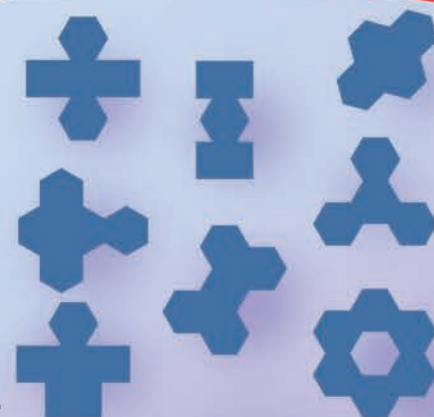

Идеал

«На кого быть похожим ты хочешь?» —
Задал в классе учитель вопрос.
«Я — на папу, он самый хороший!» —
Сразу мальчик один произнес.
«Я хочу, — друг его отвечает, —
Походить на героя того,
Кто всегда и везде побеждает.
Его часто я видел в кино».
«У меня идеал есть получше, —
Отвечает другой ученик. —
Робин Гуд — такой сильный, могучий,
Все боялись его богачи».
«На актрису!», «На добрую фею!»
На хороших, порой на плохих...
Выбирали детишки примеры,
Походить им хотелось на них.
«Ну, а ты что молчишь, Ангелина?
Выбирай идеал для себя!» —
«На Иисуса Христа, Божья Сына,
Я хочу быть похожей всегда.
(Удивление было на лицах,
Класс затих, объяснения ждал).
Ко Христу нужно всем обратиться —
Он на свете один идеал!

Он могучий, великий и сильный,
Любит всех: и друзей, и врагов, —
Милость всем посылает обильно
И спасает людей от грехов.
С кем теперь Иисуса сравните?
Узнаете, где жизнь, а где сон?
На Христа, Божья Сына, взгляните —
Подражанья достоин лишь Он!»

Проведи линией от
кристалла к месту его
расположения.

Ко́гда появи́лась дру́жба?

Привет всем друзьям! Что-то мне очень захотелось вместе с вами отпраздновать какую-то годовщину или памятную дату. Если честно, хочется светлого радостного праздника. А вам? Кстати, хорошая идея. А почему бы нам не отмечать день рождения дружбы? Не знаете, когда появилась дружба? Так давайте я вам расскажу.

Дружбу задумал автор слов: «Не хорошо быть человеку одному». Если у вас, ребята, есть в доме Суперкнига, вам будет очень легко узнать, кто сказал эти слова. Они записаны в самом начале, на второй страничке этой замечательной Книги — Библии: «И сказал Господь Бог: не хорошо быть человеку одному; сотворим ему помощника, соответственного ему». А знаете, почему Бог так сказал? Потому что первый, созданный Им человек Адам не нашел себе настояще-

го друга, подобного себе, среди всех живых существ на Земле. И невольно загрустил. Ведь каждый слон, каждая обезьянка, каждый попугайчик и воробышек — все имели пару, друга. И только у Адама не было пары. Думаю, что Бог специально задумал такой план — сначала Адам должен был прочувствовать необходимость дружбы, нежной привязанности и любви. И тогда Творец навел на Адама крепкий сон, достал из его тела одно ребро, и из этого ребра сотворил прекрасную Еву. Когда Адам пробудился и увидел ее, он сразу же понял: теперь у него есть замечательный друг! Вот так и появилась дружба!

Ваша Дружба Дружбозна.

Як навчитися послу́ху

Павлусь грався зі своїм собакою на березі озера. Було дуже цікаво і весело. Але ось Павлусь кинув палку у воду і наказав:

— Султани, принеси! Що я тобі сказав? Ну!

Пес ніяк не хотів лізти у воду, відвертався, скаривав, але діставати палку з озера не хотів. Тоді Павлусь ударив його. Султан з образою подивився на свого маленького хазяїна, заскавивав, нехотючи поліз у воду і приніс палку.

Удома хлопчик розповідав:

— Розумієте, Султан не слухався мене! Я його годую, воджу гуляти, прибираю за ним, граюся з ним, а він не хоче робити те, що я йому наказую! Довелося його побити! Хіба я не правий, мамо?

Мати усміхнулася.

— Знаєш, а зараз я подумала про одного маленького хлопчика, про якого я турбуюся, купую йому книжки, іграшки, годую його смачною їжею, розповідаю йому казки, проте він не завжди мене слухає. Напевно, у таких випадках його треба побити, чи не так?

— Це ти про мене, мамо? — почервонів Павлусь.

— А ти як думаєш?

— Думаю, що про мене, — тихо сказав хлопчик. — Але ж я дуже люблю Султана...

— І я тебе, мій хлопчику. А коли любиш, то прагнеш зробити так, щоб близька людина не засмучувалася.

Лабиринт

Задание на внимательность

Внимательно посмотри на рисунки и на изображения в кругах, проведи линией от кружка к изображению, которому он принадлежит.

Дорогой мой, милый друг,
Посмотри себя вокруг —
Все сияет красотой,
Озаренное мечтой:
Солнце радость нам дарит,
Ведь весна кругом царит.
В небе птица так поет
И любви поток все льет,
Весело журчит ручей:
«Ты воды побольше пей»,
Пахнут сильно так цветы,
И сбываются мечты...
Ведь Спаситель Сам придет —
Нас к Себе Он заберет!

Настя Пахній

Літня пригода

От і дочекалися ми літа. Можемо поласувати полуницями, суницями, черешнями, позасмагати на сонечку та покупатися в річці. Але не забувайте, дітки, що потрібно бути дуже обережними на водоймищах, щоб не трапилося лиха.

Якось Іванко, Лідуся та Андрійко пішли позасмагати на озеро. Вони взяли із собою м'яч. Діткам було весело, вони бігали, гралися, їли бутерброди. Потім почали грати у м'яча. Аж ось м'яч потрапив у воду, легкі хвилі почали відносити м'яч на глибину. Іванко поплив за м'ячем, але хлопчик не міг його здогнати. М'яч відпливав усе далі й

далі. Хлопчик відчув, що втрачає сили, плавав він не дуже добре. Тепер йому було вже не до м'яча, почав захлинятися у воді. Перелякана Лідуся, вигукуючи, побігла по допомогу до чоловіка, який трохи далі ловив рибу. Рибалка врятував Іванка, а потім і м'яча виловив з води. А хлопчик міг і загинути...

Пам'ятайте: не слід запливати далеко! Якщо ви погано плаваєте, тримайтеся ближче до берега! Відпочивайте на березі річки чи озера у присутності дорослих!

Коктейль: Клубника + йогурт

Напиток — десерт с ягодами, фруктами и йогуртом. Полезный, вкусный и питательный. В этот коктейль вместо обычного молока можно добавить кокосовое. Тогда вкус напитка будет более экзотичным.

- 8-10 ягод свежей клубники;
- 2 банана;
- 1/2 чашки обезжиренного йогурта или кефира;
- 1/3 чашки молока.

Заранее поставьте стакан, в котором будете подавать напиток, в холодильник. Разделите бананы на две части. Поместите бананы и клубнику в блендер, долейте в чашу блендера йогурт, молоко. Перемешайте все до получения однородной массы. Когда выключите блендер, откройте крышку чаши и размешайте коктейль ложкой. Если напиток получился очень густым, добавьте в него немного кипяченой воды и еще раз на несколько секунд включите блендер. Перелейте коктейль в стакан подачи, украсьте клубникой.

Клубничный смузи с овсянкой на завтрак

Ингредиенты:

- 3-4 ст. л овсяных хлопьев быстрого приготовления;
- 2 ст. клубники;
- 2 ст. л меда;
- 3/4 ст. молока;
- 5-6 ст. л натурального йогурта;
- мята для украшения.

Приготовление:

- 1) Овсяные хлопья залить горячим молоком и дать постоять 10 мин.
- 2) Выложить в блендер хлопья, клубнику, мед и йогурт. Взбить все до однородной массы.
- 3) Разлить напиток по бокалам. И немного охладить в холодильнике.
- 4) При подаче украсить ягодами и мятой.

* Если смузи получился слишком густым, можно его немного разбавить минеральной водой.

Господарочка

Банановые оладьи

Ингредиенты:

- бананы 300 г;
- молоко 60 мл;
- овсяная мука 100 г;
- щепотка соли;
- яйцо;
- растительное масло 30 г.

Приготовление:

1. В блендере взбить яйцо и соль.
2. Добавить порезанные бананы, тоже взбить.
3. Влить молоко и всыпать муку. Взбить еще раз. Тесто должно получиться, как густая сметана.
4. Жарить на антипригарной сковороде с небольшим количеством растительного масла.

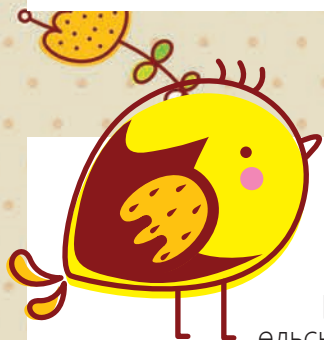
Приятного аппетита!

Қанарський в юрок

Ця скромна на вигляд пташка населяє острови Канарські, Мадейра та Азорські. Коли 1478 року іспанці відкрили новий архіпелаг, то назвали острови Собачими, по-іспанськи — Канарськими островами. Іспанці звернули увагу на численних маленьких пташок, які співали мелодійні пісні в лісах і чагарникових заростях островів. Це були дикі канарки. У природі вони дають до трьох виводів за рік. У кладці — 4-5 яєчок. Насиджування продовжується 13 днів, потім батьківська пара 2,5 тижні годує пташенят комахами та недозрілим насінням трав'янистих рослин. Після їх ви-

льоту самка починає будувати гніздо для наступного виводка, а самець ще деякий час піклується про своїх нащадків. Спів канарських в'юроків дуже відрізняється від одомашнених нащадків. Під час свого мелодійного співу вони постійно комбінують «музичні фрази» свого репертуару. Тому коли слухаєш в'юрка, то не можна передбачити, що він проспівує в наступний момент. Напевно, ця манера їхнього співу і полонила іспанців. Спочатку ці пташки в Європі коштували дуже дорого. Вважалися цінними подарунками навіть для королів і вельмож.

Канарка

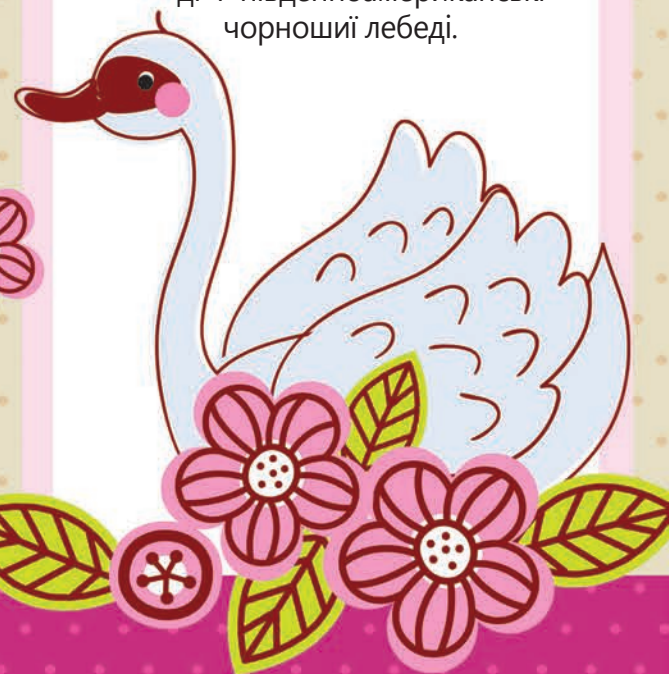
У XX столітті, завдяки схрещуванню з близьким родичем — венесуельським в'юрком, що має яскраво-червоне оперення, з'явилися канарки червоного та оранжевого кольорів.

Чудовий спів канарського в'юрка і його невибагливість до кліткового утримання давно привернули увагу людини. З XV століття іспанці стали вивозити цих пташок з Канарських островів на батьківщину. З часом їх навчилися розводити в клітках. На

рубежі XVI і XVII століть серед канарок, що розводили, почали з'являтися особини жовтого та іншого забарвлення. Цей період і слід вважати початком одомашнення канарок. Змінюється і характер їхнього співу. З'явилися птахи, які спроможні не втомно співати годинами в шумних приміщеннях, незважаючи на метушню. У XVIII столітті в Росії та Україні з'являються свої породи канарок з так званими вівсянковим і солов'їним наспівами. Уже в XIX столітті в усіх країнах світу канарка стала популярним кімнатним співучим птахом.

Лебідь

Лебеді — це водоплавні птахи. Живляться водними рослинами, дрібними безхребетними. У них довга шия, дзьоб плескатий з цідильними зубчиками по краях. Гнізда мостять у прибережних заростях. Лебеді безстрашно охороняють свої гнізда. Лебідь стає дорослим у 5 років і знаходить собі пару на все життя. У пташенят лебедів пухнасте сіре оперення і коротка шия, цим вони схожі на качок. Поступово видовжується шия. Біле оперення дорослого птаха з'являється у молодих лебедів після другого осіннього линання. Лебеді живуть до 40 років. Вони ковтають камінці для перетирання їжі у шлунку. Інколи замість камінців ковтають свинцеві грузила і гинуть. Іноді лебеді будують великі гнізда, які плавають на воді. У Південній півкулі живуть австралійські чорні лебеді і південноамериканські чорношиї лебеді.

Про все на світі

Які кольори у веселки?

Усі кольори веселки утворюють біле світло. Коли біле світло падає на дощову краплю, воно розкладається на сім різних кольорів. Усі вони заломлюються по-різному. Кольори веселки розміщені в такій послідовності: червоний, оранжевий, жовтий, зелений, блакитний, синій, фіолетовий.

Скільки води в тілі?

Вода необхідна практично кожній живій клітині, тому людське тіло на 2/3 складається з води. У жіночому тілі води менше, ніж у чоловічому, а в дитячому менше, ніж у жіночому.

Що таке луна (російською эхо)?

Луну можна почути, крикнувши у порожньому залі чи в тунелі. Кінець фрази повториться через кілька секунд. Луна — це лише звук голосу, відбитого від стін. Як правило, ти не чуєш луни, бо звук твого голосу може відбиватися лише від гладеньких твердих поверхонь у закритому приміщенні. І навіть за таких умов стіни мають знаходитися від тебе на відстані не менше 17 метрів, оскільки почути луну можна не раніше, ніж через 0,1с після утворення звуку.

Веселый English

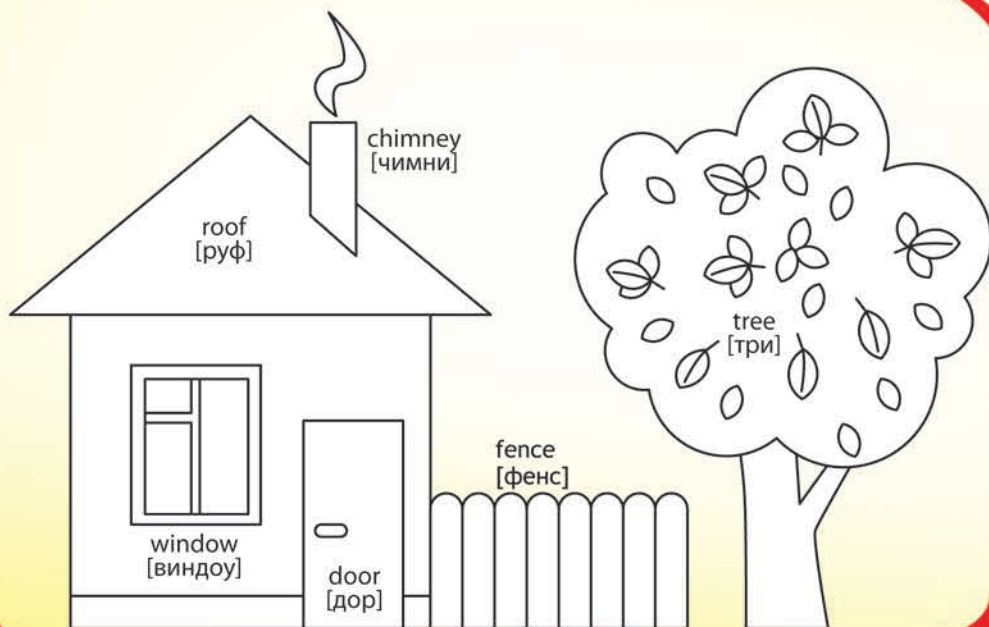
My House
Мой дом

— Hello kids.

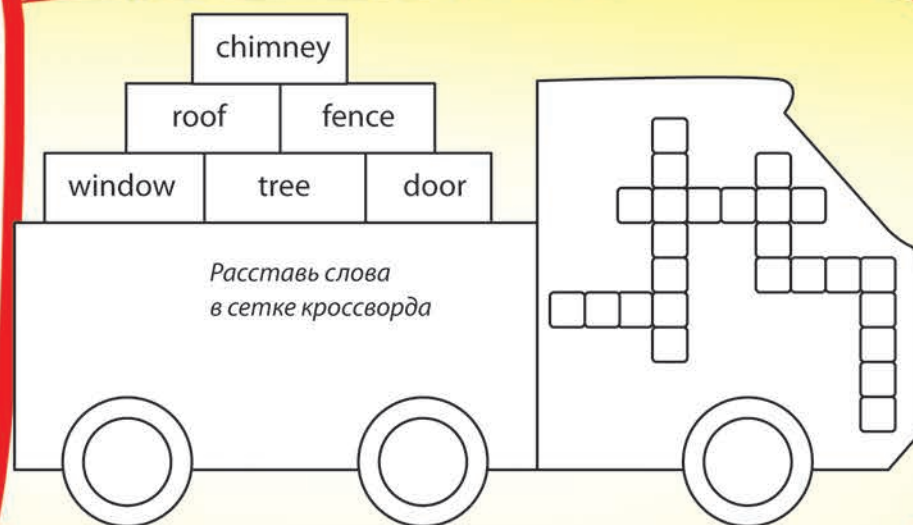
Сегодня мы выучим с вами несколько новых слов, а также покатаемся на грузовике, решим ребусы, прочитаем текст с картинками и... Ой, что это я вам все рассказываю?! Сами все увидите.

Задание 1

Раскрась дом и запомни слова.

Задание 2

Задание 3

Реши ребусы.

re²

hcmieny

e e
f nc

w w
i n
d o

to⁵r

po²r

Задание 5

Соедини линией слово с картинкой.

Chimney

Roof

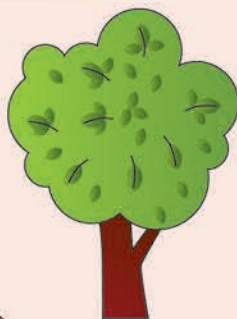
Tree

Window

Fence

Door

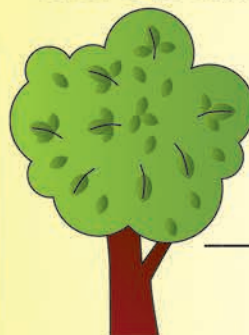
Задание 4

Прочитай текст, вместо картинок назови слова, которые ты уже знаешь.

I live in the . It has the .

and the . is very big.

There is smoke from the . I see b

_____ from the . There

is small near the .

Привіт, мої любі читачі!
Як приємно знову зустрітися з вами на сторінках газети. Ось і настало чудове літечко. Радий, що ви знайшли час для того, щоб послухати моїх порад. У мене, як завжди, є для вас цікава і повчальна історія.

Про лінь

Якось до мене в хатинку на лісовій галявині прийшли хлопчики Давид і Богданчик. Я саме тоді робив зарядку. Нахилився то вправо, то вліво. Якраз за цією корисною справою і застали мене хлопчики. Вони зізналися, що іноді їм зовсім не хочеться робити зарядку. Думаю, що і вам теж ця проблема знайома. І знаєте, що я їм на те відповів? Сказав, що винна в усьому звичайнісінька лінь.

Моїм гостям одразу ж захотілося якось позбутися її. Вони довгенько обдумували способи, за допомогою яких зможуть це зробити. Хлопці підбирали страшні гримаси, розмахували кулаками, мовляв, ось ми їй покажемо. Та я їм порадив замість усього цього один дуже легкий, але дієвий спосіб. Сьогодні я хочу поділитися ним і з вами, мої маленькі друзі. Вранці вам потрібно підвестися і винести надвір свою подушку, бо то саме в ній лінь і заховалася. Добряче потрясіть нею, аби лінь витрусилася і все, можна робити зарядку. Звичайно ж, як зрозуміли Богданчик із Давидом, це був такий жарт. Та коли ви встанете, візьмете подушку, винесете її на двір, потрясете, то ваш сон і лінь зникнуть геть.

Ледаря ще називають лінивим, лінюхом, лежебокою, валякою, ледацюгою, неробою. Таких людей ніхто не хоче мати за друзів чи приятелів. Правда ж?

Про ледарів є багато прислів'їв та приказок.

Наприклад, лінивому все ніколи; і за холодною водою не береться; а ще ховається від роботи, як пес від мух.

А чи знаєте ви, діти, що в Центральній та Південній Америці живуть тварини, яких так і називають лінивцями? Ці тварини майже все своє життя проводять нерухомо на дереві. Подорож з одного місця на інше, а точніше сказати, з одного дерева на інше схожа на важкі далекі мандри. Цілий день висять лінивці на гілці нерухомо. А от

з настанням ночі переміщуються в пошуках кращого місця. Їдять вони листя, бруньки, молоді пагони. Лінивець у змозі висіти, вчепившись за гілку лише однією лапою. Так він може навіть спати.

Я пропоную вам скоромовку про ледарів.

Вродилося ледащо,

Не годне ні на що.

Сиділо — надувалося,

Три дні в чоботи взувалося.

Ану, спробуйте повторити. А хто зможе скоріше?

Спостереження за тваринами показали, що лінивець не найбільший ледар у тваринному світі. Дізнатися, хто ж є найбільшим лінюхом, ви зможете, розгадавши загадку.

**Австралійське ведмежатко
Знають хлопчики й дівчатка.
Те, що родом із країв
Евкаліптових лісів.**

Коала, як стверджують науковці, спить 22 години щодоби. Ось хто є справжнім ледарем.

Недавно я побував у місті Гостомелі. Там була організована зустріч із маленькими читачами. Гадаю, серед них не було лінюхів. Усі вони з величезним задоволенням виконували запропоновані завдання. Напевно, саме тому ніхто не нудьгував. Діти грали в різноманітні ігри, майстрували, подорожували, а ще знайомилися із героями рубрик «Скарбнички». Яка ж то приємна була зустріч! На завершення я загадав усім загадки про ледарів. Пропоную їх і всім читачам.

Задание

Сосчитай все деревья на странице _____
Сколько животных? _____
Сколько рек? _____

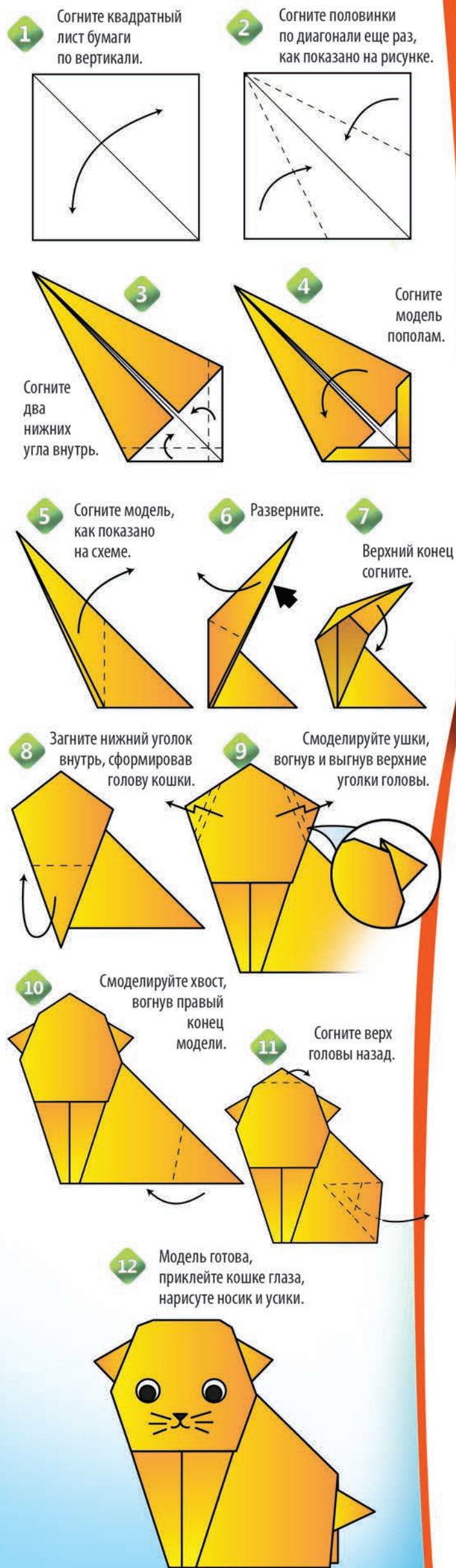
Пропоную вам, малята, В гру у «так чи ні» зіграти. Ну ж бо всі, часу не гайте, Так чи ні відповідайте. Він працює неохоче, Завжди тільки спати хоче, Лиш полежати мастак. Хто це, діти? Ледар..... Так! Просить маму все подати, І за нього щось прибрати. Хто він, підкажіть мені. Ледар, лежебока ... так. Хто піднявся до схід сонця, Відчинив своє віконце, Гарно ліжко застелив, І зарядку вже зробив. Хто співає вже пісні. Це, мабуть, ледащо?Ні. Хто вмиватися не хоче, Чистить зуби неохоче. І хоча вже й не маленький, Одягає його ненька, Сам не робить він нічого, Роблять інші все за нього. Він працює лиш вві сні. Це, напевно, лінюх? Мама в школу з ним іде І рюкзак йому несе. Бутерброди там смачні, Знають всі. Це ледар?так. А кому це черевики Рано— вранці мама чистить. Хто лиш гратися мастак. Працелюбні люди?Ні. Молодці, поміркували, Вірну відповідь давали. А тепер я вам, малята, Ще пораду хочу дати. Аби лінь свою прогнати. Рано –вранці треба встати, Вмити личко, руки вмити, Своє ліжко застелити, Далі, як по розпорядку, Вранці робимо зарядку. А коли ви попоїли, Посуд мити вам під силу. Скрізь порядок зберігайте, І батькам допомагайте. Ось такі мої поради. Дуже зустрічі цій радий!

А чи знаєте ви, що є кулінарні страви, у назвах яких теж є слово лінивці? І не думайте, що вони байдикують. Просто їх готувати значно легше, аніж інші, схожі за назвою. Є вареники звичайні, а є лінові, також є лінові голубці, пироги. Пропоную вам приготувати лінові вареники. Для цього нам знадобиться сир, цукор, яйце, борошно. З усіх цих компонентів змішуємо тісто. Робимо з нього джгутик, нарізаємо невеличкі шматочки, які потрібно зварити в окропі. Нехай цю частину приготування виконають дорослі. До готових вареників додають маленький шматочок масла. Подають їх зі сметаною.

А вам, діти, заважає лінь? Сподіваюся, що від сьогодні вона більше ніколи не дошкулятиме вам.

Кошка

Следуя схеме, ты сможешь сложить из бумаги оригами кошки.

Марія Власюк

Канікули

«Канікули» — було написано на дошці великими літерами. «Канікули!» — весело вигуквали то тут, то там у шкільному коридорі. Дівчата і хлопці обговорювали між собою плани на літо. У захопленні ніхто і не помітив, як їхня однокласниця Софійка, зітхнувши, одягнула свій ранець на спину і пішла до автобусної зупинки. Дівчинка жила в іншому районі міста, так званому «приватному секторі», тому їй доводилося щодня їздити автобусом через усе місто. Софійка озирнулася на високі багатоповерхівки, де жили її однокласники. «Як їм добре. Вони можуть ходити один до одного в гості, робити уроки разом, гратися разом. А я...» — і дівчинка знову сумно зітхнула.

— Софійко, ще не було автобуса №7?

Від несподіванки дівчинка аж здригнулася. Це була Зоя Романівна, її класний керівник, вона також жила в іншому районі міста.

— Я щойно прийшла на зупинку, — відповіла Софія.

— І чим ти збираєшся займатися на канікулах? — намагалася підтримати розмову вчителька.

Дівчинка намагалася приховати свій сум, але Зоя Романівна торкнулася найбільш болючої для неї теми.

— Я не знаю, — голос дівчинки тремтів, — можливо, буду дивитися телевизор. У мене немає бабусі в селі, батьки не зможуть повезти мене на море...

— О, ні-ні, — зворушено заговорила вчителька, — не можна марнувати літо на те, щоб дивитися телевизор. Поглянь, які сонячні дні розпочалися. Можливо, ти зможеш грати з друзями у веселі ігри на вулиці, чи просто прогулятися в парку, чи кататися на велосипеді...

— У мене немає друзів, — сумно відповіла Софія. — Вірніше, усі мої друзі — це мої однокласники, але я не зможу їх бачити під час канікул. А серед моїх сусідів зовсім немає дівчаток мого віку.

— Але ж друзі не обов'язково мають бути твого віку. Можна дружити і з меншими дітками або зі старшими самотніми людьми, вони також бувають хорошими друзями... А он і твій автобус. Щасливих канікул!

Через вікно автобуса Софія дивилася, як Зоя Романівна доброзичливо усміхається їй і махає на прощання рукою.

Автобус минав квартал за кварталом, а Софійці здавалося, що та щира усмішка її улюбленої вчительки залишилася з нею. Вона роздумувала над тим, що сказала їй на прощання Зоя Романівна.

На кінцевій зупинці автобуса Софія вийшла. А ось і її вулиця. Ще здалеку дівчинка помітила на подвір'ї тітоньку Олю, яка розвішувала випрану білизну. У тітоньки Олі було троє діток: Максимко і Маринка, близнята, їм було по три роки, і маленька Улянка, яка навіть ще не вмала ходити. Тому в жінки було завжди багато клопотів. Ось знову вона залишила білизну і побігла колахати маленьку Улянку, яка ніяк не могла заснути.

Підходячи ближче, Софійка запропонувала:

— Тітонько Олю, може, вам чимось допомогти?

— Дякую, Софійко, якщо не поспішаєш, повози Улянку, щоб вона заснула, а я тим часом довішаю білизну, — було видно, що сусідка щиро зраділа.

— Я тепер нікуди не поспішаю, адже в школі — канікули, — відповіла дівчинка, — у мене тепер три місяці вільного часу, які я не знаю, як провести.

— Ти можеш приходити до нас. Пограєшся з Максимком та Маринкою, веселіше буде.

Софія зраділа: «Ось про що говорила Зоя Романівна!»

Через деякий час Улянка вже міцно спала в тіні розлогої груші, а Софія пішла допомогти Максимкові зробити в пісочниці гараж для машинки.

— Час обідати! — вийшовши на поріг, запросила тьотя Оля, — Софійко, іди ти з нами.

Софія хотіла спочатку відмовитися, але Маринка і Максим, яким так сподобалося з нею гратися, ніяк не хотіли її відпускати. Довелося залишитися.

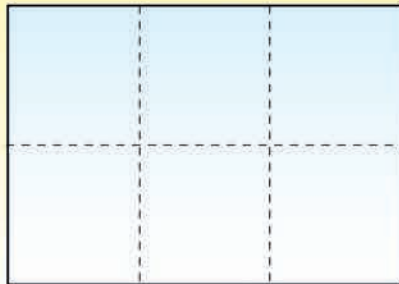
Після обіду дітки лягли спати, а Софія, підхопивши свій портфель, побігла додому. Тепер дівчинка вже не була така сумна, як вранці, адже вона знала, що зі своїми новими маленькими друзями їй не доведеться сумувати.

Продовження буде

Блокнот «Божья коровка»

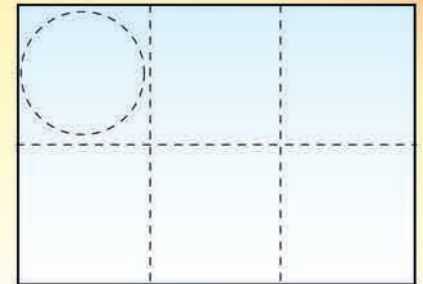
Нам понадобится:

- лист картона;
- цветная бумага;
- 5 листов бумаги А-4;
- иголка с ниткой;
- ножницы;
- циркуль;
- шило.

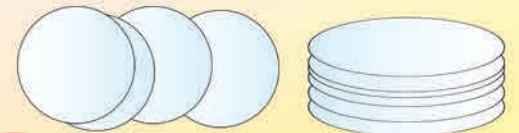
1. Возьмите лист бумаги А-4 и согните его на три равных части по горизонтали и один раз по вертикали.

Изготовление

2. Возьмите циркуль и нарисуйте круг радиусом 45 мм — в каждом квадрате. Так вы получите заготовки для листиков блокнота.

3. Вырежьте круги. Их должно получиться 30 штук. Соберите их в одну стопку.

4. Возьмите лист белого картона, нарисуйте циркулем круг радиусом 45 мм и вырежьте его. Возьмите лист черного картона и нарисуйте циркулем круг радиусом 20 мм. Следуя образцу (схема 1), вырежьте голову и наклейте глазки. Приклейте вырезанную голову к белому кругу-основе.

5. Изготовьте из красного картона, следуя схеме, крылья (схема 2). Первый радиус 45 мм, второй 10 мм. Вырежьте крылья.

Монтаж

Возьмите стопку кругов-листочков. Наверх положите часть, которая является туловищем с головой. Еще сверху наложите два крыла. Проколите шилом насквозь все слои блокнота и скрепите ниткой с узлами изделие (попросите маму помочь вам). Блокнот готов, отодвигая части-крылышки, вы можете написать имя, пожелание...

схема 1

схема 2

Малюнки читачів

Любі діти! Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

Вікторія Бейгер

Дивіться в червні на телеканалі "Надія"

Нові пригоди Машки, Мишки, Тишки, Яшки та мишки в загадковій країні мрій Дружболандії

Дивіться програму "Дружболандія"

вівторок 07:30 * четвер 08:00 * субота 19:00 *

ТЕЛЕКАНАЛ www.hopechannel.info

* Телеканал залишає за собою право внесення змін до програми

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець — християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04107, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10—А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Художник: Юлія Смаль
Над номером працювали: Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

www.lifesource.com.ua